

Dověděli jsme se téměř ode všech útočníků na veřejné mínění, že je mrtev, a mně se dostalo od některých z nich pochybné cti klusati v sloupcích kteréši revue po boku básníků, jejichž úsilí je prý konformní se současnou vlnou konso lidace, projevující se v státoporných a stabilizačních tendencích. (?)

Na Teiga se přitom snažili zapomenouti. Opravdu, neobíral se nikdy veršováním.

Záleží mi na tom, připomenout několik nedávno zapomenutých fakt, která trvají.

Na jaře 1923, toho nezapomenutelného roku, se vzpomínkou na nějž budu umírat — jednoho večera, jehož všechna slova mi utkvěla v paměti, procházel jsem se s Teigem po Praze a pociťující atmosféru štěstí, jehož svědky byly jarní vůně, hvězdy, růžence světél v ulicích, zvracející opilci, žebrařé stařenky a líčidla starých nevěstek opírajících se o nároží, našli jsme východisko z disharmonie světových názorů, jež byly mumifikované, jedovaté a trudné — a objevili jsme poetismus.

Tato filosofie, již se pokusíme záhy precizovati, tato filosofie, již po několik roků beztravně překrucovali, je posledním a nejzářivějším výkvětem materialismu, jenž dovedl jíti od hrubých záchvěvů hmoty k jemným záchvěvům hmoty: k čití a snění, od studování ideologií k studování senzibility, od

náboženství k smyslům, od tradice k dnešku, od estetiky k empirii, od logiky k psychologii, od psychologie k fyziologii, od artismu k poetismu.

Pro tzv. umění to znamenalo rozbití žánru literární poezie a nastolení poezie pro všech pět smyslů, rozbití estétství a hledání šestého smyslu.

Tak jako studoval Teige zprvu převážně materiál optický z nového hlediska poezie, dav základ k obrazové poezii, jež se podstatně již lišila od kubismu a formalistického purismu, tak jsem já studoval zprvu slovo z nového hlediska, z hlediska šestého smyslu, z hlediska neliterární slovní poezie, dav základ slovnímu poetismu, jenž se podstatně lišil od tradiční poezie a od expresionismu, symbolismu, futurismu a dadaismu.

Vzápětí jsme báдали všemi smysly. Teige: Stavba a báseň, Film et cetera. Já: Pantomima et cetera. Dali jsme základy. Dáme základy! Poetismus je mrtev? Ať žije poetismus!

(ReD 1, č. 3, prosinec 1927)